

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ตัวแบบการพัฒนาผู้จัดหาวัตถุดิบในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของประเทศไทย มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยดังนี้ 1) เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบ ด้านการพัฒนาผู้จัดหาวัตถุดิบที่มีอิทธิพลในโซ่อุปทาน ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้จัดหาวัตถุดิบ ในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ของประเทศไทย และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ของปัจจัยด้านการพัฒนาผู้จัดหาวัตถุดิบด้านความสัมพันธ์ของผู้จัดหาวัตถุดิบ ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้จัดหาวัตถุดิบ ในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ของประเทศไทย 2) เพื่อหาตัวแบบ ปัจจัยเชิงสาเหตุ ด้านการพัฒนาผู้จัดหาวัตถุดิบ ที่มีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้จัดหาวัตถุดิบ ในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของประเทศไทย 3) เพื่อนำเสนอกลยุทธ์ในการพัฒนาผู้จัดหาวัตถุดิบแก่อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มทั้งรัฐบาลและภาคเอกชน ผู้วิจัยได้ทำการกล่าวถึงประเด็นหลัก ดังนี้

โดยทำการศึกษาจากแนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ และทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary sources) เพื่อให้ได้รับความรู้พื้นฐานในการวิจัย และพัฒนารอบแนวคิดการวิจัย ประกอบด้วยตัวแปรภายนอก จำนวน 1 ตัว คือ ความสัมพันธ์ระหว่าง ผู้จัดหาวัตถุดิบกับผู้ซื้อ (Supplier buyer relationships) และตัวแปรแฝงภายใน จำนวน 1 ตัว คือ ประสิทธิภาพการดำเนินงานของการพัฒนาผู้จัดหาวัตถุดิบ (Supplier performance) จากกรอบความคิดในการวิจัยสามารถกำหนดสมมติฐานการวิจัยตามรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุเป็นรูปแบบความสัมพันธ์ทั้งสาเหตุ เสนอรายละเอียดผลการวิจัย ได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิจัยในการวิเคราะห์องค์ประกอบด้านการพัฒนาผู้จัดหาวัตถุดิบ ที่มีอิทธิพลในโซ่อุปทาน ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้จัดหาวัตถุดิบ ในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของประเทศไทย สามารถเสนอผลการวิจัย จำแนกรายองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ (1) องค์ประกอบของการพัฒนาผู้จัดหาวัตถุดิบ สถานประกอบการควรให้ความสำคัญกับคุณภาพวัตถุดิบอยู่ระดับมากที่สุด ซึ่งอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทยส่วนใหญ่เป็นการรับจ้างผลิต โดยมีจุดเด่นคือมีการผลิตโดย แรงงานที่มีฝีมือ มีประสบการณ์และได้รับความเชื่อถือจากลูกค้ามานาน แต่ก็ยังมีจุดอ่อนคือคุณภาพวัตถุดิบในประเทศและขาดการพัฒนาคุณภาพสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม การเชื่อมโยงระหว่างขั้นตอนของการผลิตก็ยังไม่ดีนัก การให้ความสำคัญกับการพัฒนาความร่วมมือกันระหว่างผู้จัดหาวัตถุดิบ เชื่อม โยงการพัฒนาร่วมกับกลุ่มสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม เพื่อนำเสนอสินค้าที่

ครบวงจรตอบสนองความต้องการของลูกค้า เพิ่มความหลากหลายของผลิตภัณฑ์และมูลค่าเพิ่มโดยมีการพัฒนาร่วมกันในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ตลอดห่วงโซ่การผลิต และมีการใช้ข้อมูลร่วมกันโดยจัดทำฐานข้อมูล ด้านต้นทุน ข้อมูลวัตถุดิบ ข้อมูลผู้จัดหาวัตถุดิบ เพื่อประโยชน์ในการตัดสินใจ และจัดลำดับความสัมพันธ์ผู้จัดหาวัตถุดิบ ความสามารถในการผลิตสินค้า ความสามารถในการส่งมอบวัตถุดิบ

2) ตัวแปรด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้จัดหาวัตถุดิบ และ ผู้ซื้อ ให้ความสำคัญกับปัจจัยการสื่อสารระหว่างผู้จัดหาวัตถุดิบและผู้ซื้อ ความจงรักภักดี และการบูรณาการร่วมกันระหว่างผู้จัดหาวัตถุดิบกับผู้ซื้อ

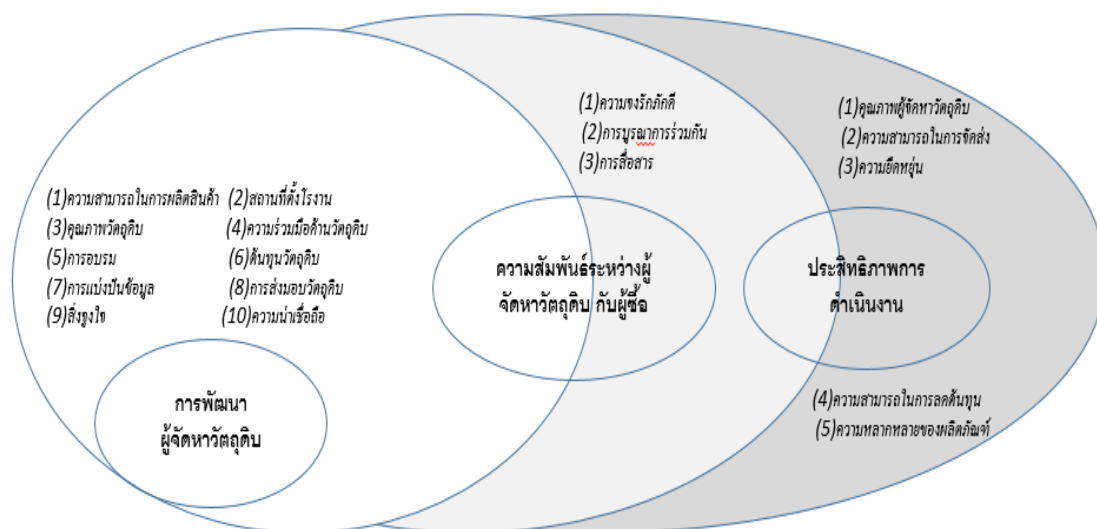
3) ตัวแปรประสิทธิภาพผู้จัดหาวัตถุดิบ มีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้ ความสามารถในการลดต้นทุน คุณภาพของผู้จัดหาวัตถุดิบ ความสามารถในการจัดส่ง ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ และความยืดหยุ่น

2. ผลการวิจัยของการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านการพัฒนาผู้จัดหาวัตถุดิบด้านความสัมพันธ์ของผู้จัดหาวัตถุดิบ ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้จัดหาวัตถุดิบ ในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ของประเทศไทย มีผลการวิจัยที่สำคัญ คือ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้จัดหาวัตถุดิบและการพัฒนาผู้จัดหาวัตถุดิบเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กัน มากที่สุด ซึ่งใกล้เคียงกับความสัมพันธ์ด้านการพัฒนาผู้จัดหาวัตถุดิบกับประสิทธิภาพผู้จัดหาวัตถุดิบ เท่ากับ รองลงมาคือ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้จัดหาวัตถุดิบและ ประสิทธิภาพผู้จัดหาวัตถุดิบ จากความสัมพันธ์ดังกล่าวสามารถพิจารณาได้ว่า สถานประกอบการให้ความสำคัญต่อการพัฒนาผู้จัดหาวัตถุดิบซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบโดยตรงต่องานจัดซื้อ จัดหาควบคู่กับการให้ความสำคัญระหว่างผู้จัดหาวัตถุดิบนั้นจะส่งผลที่ดีต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของการจัดซื้อ จัดหาขององค์กรอีกด้วย

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาผู้จัดหาวัตถุดิบโดยตรง กับประสิทธิภาพผู้จัดหาวัตถุดิบ ได้แก่ การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้ซื้อและผู้จัดหาวัตถุดิบ ในการพัฒนาคุณภาพวัตถุดิบ การใช้ข้อมูลร่วมกันในการตัดสินใจ การพัฒนาความสัมพันธ์เพื่อสร้างช่องทางส่งเสริมความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ทั้งนี้การพัฒนาผู้จัดหาวัตถุดิบให้มีประสิทธิภาพจะส่งผลตลอดโซ่อุปทาน ซึ่งเป็นแหล่งรวมข้อมูลวัตถุดิบ ข้อมูลผู้ประกอบการ เพื่อผลิตสินค้า และพัฒนาสินค้า สนับสนุนให้เกิดการผลิตที่ได้มาตรฐาน

3. ผลการวิจัยในการค้นหาตัวแบบ การพัฒนาผู้จัดหาวัตถุดิบ ในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของประเทศไทย ผลการวิจัยที่สำคัญ คือ ประสิทธิภาพของการดำเนินงานของผู้จัดหาวัตถุดิบในสถานประกอบการควรต้องให้ความสำคัญต่อคุณภาพผู้จัดหาวัตถุดิบ การดำเนินต้องมีความยืดหยุ่น มีความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ ความสามารถในการจัดส่ง และที่สำคัญ คือ ความสามารถในการลดต้นทุน ดังนั้น การพัฒนาผู้จัดหาวัตถุดิบ ประกอบด้วย 1) ความร่วมมือด้านวัตถุดิบ 2) การอบรม 3) คุณภาพวัตถุดิบ 4) การแบ่งปันข้อมูล 5) ความสามารถในการผลิตสินค้า 6) สิ่งจูงใจ 7) การส่งมอบวัตถุดิบ 8) ความน่าเชื่อถือ 9) ต้นทุนวัตถุดิบ 10) สถานที่ตั้งโรงงาน ผ่านการความสัมพันธ์ระหว่าง

ผู้จัดหาวัตถุดิบและผู้ซื้อที่ต้องคำนึงถึง 1) ความจงรักภักดี 2) การบูรณาการร่วมกันระหว่างผู้จัดหาวัตถุดิบกับผู้ซื้อ 3) การสื่อสารระหว่างผู้จัดหาวัตถุดิบกับผู้ซื้อ จึงเป็นสิ่งสำคัญในการค้นพบนี้

ภาพประกอบที่ 5.1 ตัวแบบเชิงสาเหตุของการพัฒนาผู้จัดหาวัตถุดิบที่มีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้จัดหาวัตถุดิบ ในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของประเทศไทย

อุตสาหกรรมสิ่งทอยังมีปัญหาการขาดความสัมพันธ์เชื่อมโยงด้านการผลิตและการตลาดระหว่างอุตสาหกรรมต้นน้ำกลางน้ำ และปลายน้ำ ทำให้อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มทั้งระบบ ขาดพลังในการสร้างศักยภาพทางการแข่งขันในตลาดโลก ดังนั้น ผู้ประกอบการสามารถพิจารณาปัจจัยหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาตลอดโซ่อุปทาน โดยเริ่มจากการพัฒนาผู้จัดหาวัตถุดิบ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้จัดหาวัตถุดิบกับผู้ซื้อ เพื่อให้เกิดผลการปฏิบัติงานที่ดี ซึ่งจะแสดงในแบบของประสิทธิภาพการดำเนินงาน 5 ด้าน ประกอบด้วย คุณภาพผู้จัดหาวัตถุดิบ ความสามารถในการจัดส่ง ความยืดหยุ่น ความสามารถในการลดต้นทุน และความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ ผู้ประกอบการสามารถเริ่มพัฒนาผู้จัดหาวัตถุดิบ โดยเรียงลำดับความสำคัญตามหัวข้อต่าง ๆ ดังแสดงไว้ตามภาพประกอบที่ 5.1

แนวทางในการดำเนินงาน การใช้ตัวแบบเชิงสาเหตุของการพัฒนาผู้จัดหาวัตถุดิบที่มีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงาน ผู้ประกอบการกำหนดปัจจัยที่สำคัญ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานด้านการจัดหาวัตถุดิบ โดย

1. สํารวจข้อมูลผู้จัดหาวัตถุดิบในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม

ทุกองค์กรมีความแตกต่างกัน ดังนั้นการสำรวจข้อมูลผู้จัดหาวัตถุดิบ เพื่อให้ได้ตรงตามคุณสมบัติที่องค์กรต้องการ โดยข้อมูลที่ได้อาจมีความถูกต้อง เพื่อให้องค์กร ได้จัดเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบการตัดสินใจ ซึ่งข้อมูลที่สำคัญ มีดังนี้

1.1 ความสามารถในการผลิตสินค้า

- 1.2 สถานที่ตั้งโรงงาน มีการเดินทางที่สะดวก
- 1.3 คุณภาพของวัตถุดิบ
- 1.4 การให้ความร่วมมือด้านวัตถุดิบ
- 1.5 ข้อมูลการอบรม
- 1.6 ข้อมูลต้นทุนวัตถุดิบ
- 1.7 การแบ่งปันข้อมูล
- 1.8 ความสามารถในการส่งมอบวัตถุดิบ
- 1.9 แรงจูงใจ หรือสิ่งจูงใจ
- 1.10 ความน่าเชื่อถือ

2. คัดเลือกผู้จัดหาวัตถุดิบที่มีความพร้อมและคุณสมบัติตรงตามที่คุณประกอบการกำหนดโดยนำปัจจัยด้านการพัฒนาผู้จัดหาวัตถุดิบ ประอบการพิจารณา และให้คะแนน เพื่อพิจารณาผู้จัดหาวัตถุดิบที่มีคะแนนสูงสุด กำหนดข้อกำหนดเฉพาะและเป้าหมายของผู้จัดหาวัตถุดิบที่ได้รับแจ้งจากข้อกำหนดทางธุรกิจและความสัมพันธ์ระหว่างผู้จัดหาวัตถุดิบกับผู้ซื้อ โดยให้ความสำคัญ กับความจงรักภักดี การบูรณาการร่วมกัน การสื่อสาร ระหว่างผู้จัดหาวัตถุดิบกับผู้ซื้อ เพื่อให้ตรงกับความต้องการขององค์กร โดยพิจารณาจากความสัมพันธ์ที่องค์กรร้องขอ โดยกำหนดเป็นหัวข้อความสำคัญ ที่จำเป็นต้องมีความสัมพันธ์ หรือ มีความต้องการที่จะสัมพันธ์ จากนั้นพิจารณาความสัมพันธ์ที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดประสิทธิภาพของผู้จัดหาวัตถุดิบ

3. เมื่อคัดเลือกผู้จัดหาวัตถุดิบได้ตรงคุณสมบัติแล้ว ให้ทำการวัดประสิทธิภาพของผู้จัดหาทั้ง 5 ด้าน ซึ่งประกอบด้วย

- 1.1 คุณภาพผู้จัดหาวัตถุดิบ
- 1.2 ความสามารถในการจัดส่ง
- 1.3 ความยืดหยุ่นของผู้จัดหาวัตถุดิบ
- 1.4 ความสามารถในการลดต้นทุน
- 1.5 ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์

4. ประเมินผู้จัดหาวัตถุดิบในรูปแบบของคะแนน เพื่อจัดลำดับความสัมพันธ์ และมีความสำคัญในการพัฒนาสินค้า

การอภิปรายผล

จากการดำเนินการวิจัยเรื่อง ปัจจัยเชิงสาเหตุ การพัฒนาผู้จัดหาวัตถุดิบที่มีอิทธิพลใน โซ่อุปทาน และส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้จัดหาวัตถุดิบอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในประเทศไทย สามารถสรุปการอภิปรายผล ได้ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ตัวแบบการพัฒนา ผู้จัดการวัตถุดิบ ตัวแปรที่สำคัญ ซึ่งมีอิทธิพลสูงสุดคือ ปัจจัยด้านคุณภาพวัตถุดิบ (DQUA) แสดงให้เห็นว่า ประสิทธิภาพการดำเนินงานมาจากวัตถุดิบที่มีคุณภาพ ส่งผลต่อความสามารถในการผลิตสินค้า ผู้จัดการวัตถุดิบที่มีการพัฒนาคุณภาพวัตถุดิบ ให้ได้มาตรฐาน ตรงตามหลักเกณฑ์ ด้านคุณภาพสินค้า มีกระบวนการผลิตอย่างเป็นระบบ รองลงมา คือ ปัจจัยด้านความร่วมมือกันด้านวัตถุดิบ (DCOL) การเพิ่มประสิทธิภาพ ของการจัดการ ไซ่อุปทาน เกิดจากการสร้างความร่วมมือกันระหว่างผู้จัดการวัตถุดิบ ที่มีการจัดการวัตถุดิบที่มีคุณภาพ มีความร่วมมือกัน ส่งผลให้ลดระยะเวลาในการส่งมอบ และลดต้นทุนตลอดทั้งไซ่อุปทาน ซึ่งเกิดประสิทธิภาพการดำเนินงาน ความร่วมมือกันด้านวัตถุดิบ ยังครอบคลุมถึงการคาดการณ์ความต้องการ การจัดทำตารางการผลิต การนำหลักเกณฑ์คุณภาพวัตถุดิบที่มีแนวทางปฏิบัติร่วมกัน กำหนดเป็นมาตรฐานร่วมกัน ปัจจัยรองลงมาที่สำคัญคือ ด้านต้นทุนวัตถุดิบ (DSHC) การบริหารต้นทุน เพื่อประเมินผลการปฏิบัติงาน ของผู้จัดการวัตถุดิบ เช่น การเจรจาต่อราคาวัตถุดิบ การดำเนินการเกี่ยวกับรอบการหมุนเวียนสินค้าคงคลังและกระแสเงินสด เป็นต้น สำหรับตัวแปรด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้จัดการวัตถุดิบกับผู้ซื้อ ปัจจัยที่มีอิทธิพลสูงสุด คือ ความจงรักภักดี (RROY) การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้ซื้อและผู้จัดการวัตถุดิบ โดยผู้จัดการวัตถุดิบต้องทำความเข้าใจความต้องการของผู้ซื้อและเข้าใจปัญหา ข้อจำกัดของผู้ซื้อ โดยนำเสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหาเพื่อสร้างความน่าเชื่อถือ มีการใช้การสื่อสารที่เหมาะสม เพื่อให้เกิดความจงรักภักดี โดยผู้จัดการวัตถุดิบต้องสร้างความสัมพันธ์ เช่นการเปิดเผยข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินธุรกิจ การให้สิทธิพิเศษต่าง ๆ แก่ผู้ซื้อเพื่อทำให้ผู้ซื้อรู้สึกเป็นคนพิเศษ เป็นต้น รองลงมา คือ ปัจจัยด้านการบูรณาการร่วมกันระหว่างผู้จัดการวัตถุดิบกับผู้ซื้อ (RINT) เป็นการสร้างความร่วมมือเพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ แลกเปลี่ยนข้อมูล เทคโนโลยี และยกระดับของอุตสาหกรรมตลอดไซ่อุปทาน มีการร่วมมือกัน ไซ่ระบบการผลิตระหว่างบริษัทและผู้จัดการวัตถุดิบได้อย่างง่ายดาย ผู้จัดการวัตถุดิบและผู้ซื้อสามารถทำงานร่วมกัน และยอมรับข้อจำกัดด้านการพัฒนา การออกแบบผลิตภัณฑ์ใหม่ ให้มีความสำคัญกับการปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงานร่วมกันเป็นต้น

จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ โดยวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เพื่อตรวจสอบโครงสร้างความสัมพันธ์ของตัวแปร พบว่า ตัวแปรในฝั่งของการพัฒนาผู้จัดการวัตถุดิบ นั้นมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับ ตัวแปรความสัมพันธ์ระหว่างผู้จัดการวัตถุดิบและผู้ซื้อ ตามข้อสมมติฐาน ข้อ 1) การพัฒนาผู้จัดการวัตถุดิบ มีอิทธิพลเชิงบวก ต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของ ผู้จัดการวัตถุดิบในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของประเทศไทย 2) การพัฒนาผู้จัดการวัตถุดิบ มีอิทธิพลเชิงบวก ต่อความสัมพันธ์ของผู้จัดการวัตถุดิบกับผู้ซื้อ 3) ความสัมพันธ์ของผู้จัดการวัตถุดิบกับผู้ซื้อ มีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้จัดการวัตถุดิบในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของประเทศไทย โดยค่าอิทธิพลเป็นบวก สอดคล้องกับงานของ Su, J. (2013) ที่พบว่า ในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม การจัดหาเชิงกลยุทธ์ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์กับผู้ซื้อรายใหญ่ การประเมินผู้จัดการวัตถุดิบมีอิทธิพลอย่างมากต่อความสัมพันธ์ระหว่างผู้ซื้อและผู้จัดการ

วัตถุดิบ ซึ่งความสัมพันธ์ระหว่างผู้จัดหาวัตถุดิบและผู้ซื้อยังสอดคล้องกับงาน Joshi, S., et al. (2017) ที่ค้นพบว่า การปรับปรุงความสัมพันธ์ระหว่างผู้ซื้อและผู้จัดหาวัตถุดิบ นำไปสู่ข้อดีในการแข่งขันความสามารถในการทำกำไรของโรงงานผู้ผลิตในประเทศอินเดีย และความสัมพันธ์ต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้จัดหาสอดคล้องกับงานของ Sindhuja P. N. (2014) พบว่า การรักษาความปลอดภัยด้านข้อมูล ภายในองค์กรและระหว่างองค์กรที่มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกกับห่วงโซ่อุปทาน ซึ่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานของซัพพลายเชน ผลการศึกษาของผู้วิจัย พบว่าการสร้างความสัมพันธ์เพื่อพัฒนาผู้จัดหาวัตถุดิบ ในการเสริมสร้างความเข้มแข็งผู้ประกอบการทำให้สามารถรักษาความยืดหยุ่นในการผลิต การให้ความสำคัญกับคุณภาพวัตถุดิบ เพื่อส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้จัดหาวัตถุดิบที่มีประสิทธิภาพที่ดีขึ้น โดยนำตัวแบบการพัฒนาผู้จัดหาวัตถุดิบ ที่ได้จากผลการวิจัย มาปรับใช้ให้เหมาะสมกับบริบท ที่แตกต่างกันของอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม เพื่อพัฒนาตลอดห่วงโซ่อุปทานทั้งการพัฒนาสินค้า การจัดหาวัตถุดิบ และการผลิต

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

ผลการศึกษาที่ได้จากการวิจัย นำเสนอแนะนโยบายต่อภาครัฐและเอกชน เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะปัจจัยที่มีนัยสำคัญต่อการพัฒนาผู้จัดหาวัตถุดิบในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม การให้ความสำคัญกับการฝึกอบรมให้กับผู้จัดหาวัตถุดิบและผู้ซื้อ เพื่อพัฒนาคุณภาพสินค้า และวัตถุดิบ โดยหลักสูตรการอบรมเป็นการพัฒนาทักษะความสามารถในการจัดการ การพัฒนาการจัดซื้อจัดหา การตลาด ตลอดจนการบริหารจัดการภายในห่วงโซ่อุปทาน การเข้าใจบทบาท จากเดิมที่เคยมุ่งเน้นเฉพาะการผลิตสินค้า จะต้องพัฒนาหรือเข้าไปมีบทบาทในด้านอื่น ๆ มากขึ้น อาทิ การศึกษาแนวโน้มผู้บริโภค การจัดการสินค้าคงคลัง และการขนส่ง การพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างผู้จัดหาวัตถุดิบ เพื่อสร้างพันธมิตรและเครือข่ายทางธุรกิจ ในระยะยาว ภายใต้ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคอุตสาหกรรม ในการผลักดันการพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ไปสู่ความยั่งยืน ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอตัวแบบของการพัฒนาผู้จัดหาวัตถุดิบในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของประเทศไทย เพื่อให้ผู้ประกอบการได้นำตัวแบบดังกล่าวใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาผู้จัดหาวัตถุดิบ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ตามทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนพัฒนาอุตสาหกรรมไทย 4.0 ระยะเวลา 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) ของกระทรวงอุตสาหกรรม ควรมีการศึกษาเพิ่มเติม ในตัวแปรทางด้านอื่น ๆ อาทิ มาตรฐานสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทย การจัดการความเสี่ยงอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทย การบริหารแรงงาน การจัดการสิ่งแวดล้อม ตัวชี้วัดประสิทธิภาพอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทย ที่เกี่ยวข้องกับการนำกลยุทธ์ และแนวคิดทางด้านการจัดการโลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทานไปพัฒนา การศึกษาในอุตสาหกรรมอื่น ๆ เช่น กลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมเกษตร มีการ

ปรับกลุ่มตัวอย่าง และรูปแบบการวิเคราะห์ตามลำดับชั้น (Multi level SEM) ในด้านตัวแปรอื่นๆ ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้จัดหาวัตถุดิบต่อไป